

Τρία ποιήματα του Θεόδωρου Π. Ζαφειρίου

👤 Θεόδωρος Π. Ζαφειρίου 📅 Δημοσιεύτηκε 10 Δεκεμβρίου 2024

Η εκταφή ενός χαμόγελου

Θυμάμαι μου χαμογελούσες
Καθώς έφευγα απ' την κλινική.
Δεν ήξερες, ή με παρηγορούσες;
Παρηγοριά δεν είναι, π' ούτ' εγώ ξέρω
Αν το χαμόγελο εκείνο, ή αν αυτό εδώ,
Της εκταφής σου, είναι το πιο σκληρό.

Κρανίου τόπος

Μου το λένε, μα όχι μόνο για να με παρηγορήσουν,
Αλλ' επειδή το πιστεύουν, είναι απολύτως
Πεπεισμένοι, πως το κρανίο αυτό δεν είσ' εσύ.
Εσύ λείπεις, λένε, έφυγες εδώ και πολλά χρόνια.
Μέτρησα ήδη πέντε, ένα κανονικό πεντάχρονο
Που, όπως εκείνο το παλιό σοσιαλιστικό
Την αισιοδοξία του ρεαλισμού δεν επαλήθευσε,
Έτσι κι αυτό την θεραπεία του χρόνου διέψευσε.
Και δεν πιστεύω, έχασα πια κάθε ελπίδα
Πως έχεις φύγει, όχι γιατί δεν ξέρω, όπως
Όλοι οι πεπεισμένοι ξέρουν, ακόμα και πού πήγες,
Αλλά γιατί όπως με βλέπεις και σε βλέπω
Εσύ είσ' εδώ και θα 'σαι πάντα εδώ, το αποδεικνύει
Η άφωνη έκπληξη που με κοιτάς κι η απορία
Γιατί, αφού εσύ από το κλάμα απαλλάχτηκες, εγώ,
Που, απέναντί σου, επίσης στέκομαι βουβός, δακρύζω.

Στο καινούργιο σπίτι

Θυμάμαι, έλεγε η μάνα μου, χρόνια
Μετά του πατέρα μου τον θάνατο:
«Νομίζω πως λείπει σε ταξίδι.
Κάθε στιγμή θ' ανοίξει η πόρτα και θα μπει».
Όχι, το ίδιο για σένα δεν μπορώ να πω.
Αλλ' αν αυτό συνέβαινε (στ' αλήθεια,
Ή στα ψέματα, αδιάφορο) τι θα συνέβαινε;
Σ' ένα σπίτι, το μόνο που αλλάξαμε, μα όλα
Τα υπόλοιπα: τα έπιπλα, τα βιβλία, τα κουζινικά
Είναι τα ίδια κι απλώς τα βάλαμε σε άλλη θέση.
Εκτός μονάχα απ' τον παλιό καθρέφτη μας
Που τον κρεμάσαμε πάλι απέναντι απ' την πόρτα
Κι ολόιδιο, όπως θα 'μπαινες, το πρόσωπό σου
Θα 'βλεπες, πριν από το αόρατο Θηρίο
Κατασπαραχθεί, κι έπειτα θα γυρνούσες όλους μας
Ν' αγκαλιάσεις κι ακόμα πιο σφιχτά από τότε
Που έναν έναν μας αποχαιρετούσες – τώρα ωστόσο,
Μπροστά στα μισοφαγωμένα απ' τα δικά μας Θηρία
Δικά μας πρόσωπα, θα δείχνεις λίγο πιο λυπημένη
Από την ήρεμη φωτογραφία σου στην σεκρετέρ
Που μας παραστέκει, σαν του παλιού σπιτιού εχέμυθη
Και του νέου κωφάλαλη γραμματέας του χρόνου.

Ο **Θεόδωρος Π. Ζαφειρίου** γεννήθηκε στην Αθήνα το 1952. Κατάγεται από τη Λάρισα. Σπούδασε νομικά στην Αθήνα και στο Ρέγκενσμπουργκ της Γερμανίας. Εργάστηκε στο Υπουργείο Εξωτερικών. Έχει εκδώσει 22 ποιητικές συλλογές. Ποιήματά του έχουν μεταφραστεί στα γαλλικά, γερμανικά, σουηδικά και αλβανικά. Περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να βρείτε στην ιστοσελίδα του: zaphirioutheodoros.com.